

Η ΜΟΙΡΑ ΜΑΣ ΕΙΝΑΙ ΚΟΙΝΗ, 500 € ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΦΟΙΤΗΤΗ

Στις 28/09/2013 πάρθηκε απόφαση από τη Σύγκλητο του Παντείου Πανεπιστημίου για επιβολή διδάκτρων, 500 ευρώ ετησίως, στα μεταπτυχιακά προγράμματα όλων των τμημάτων ενώ μέχρι πρότινος ήταν άνευ πληρωμής.

Το παραπάνω μέτρο είναι μια ακόμη πτυχή της νεοφιλελεύθερης αναδιάρθρωσης στην εκπαίδευση, όπως και σε ολόκληρο το φάσμα του κράτους πρόνοιας (υγεία, ασφάλιση, εργασιακά δικαιώματα). Στο ίδιο πλαίσιο εντάσσεται και το «Σχέδιο Αθηνά» που συνιστά μια ακόμη πτυχή της. Όταν οι κυρίαρχοι κάνουν λόγο για αναδιάρθρωση, εννοούν λουκέτο σε σχολές, κατάργηση τμημάτων, νόθευση γνωστικών αντικειμένων, απόλυση εργαζομένων, εντατικοποίηση σπουδών και εντεινόμενη μετακόλιση του κόστους φοίτησης στις τσέπες μας. Έτσι με το περιβόητο «σχέδιο Αθηνά» έκλεισαν 150 σχολές. Πολλοί εξαναγκάστηκαν να τερματίσουν πρόωρα τις σπουδές τους εξαιτίας οικονομικής δυσπραγίας, ενώ άλλοι έμειναν χωρίς πτυχίο.

Με τις πρόσφατες απολύσεις στο δημόσιο τομέα έχασαν τη δουλειά τους 1500 διοικητικοί υπάλληλοι. Με την απόφαση αυτή, εκτός από την ανεργία για όλους αυτούς, τα εκπαιδευτικά ιδρύματα καθίστανται δυσλειτουργικά και αυξάνεται ο φόρτος εργασίας των εναπομειναντων εργαζομένων. Στα πλαίσια της περικοπής δαπανών για την εκπαίδευση περιορίστηκε ο αριθμός δικαιούχων για τις παροχές σίτισης-στέγασης (τρανταχτό παράδειγμα η μεταφορά των φοιτητών Παντείου απ' το ξενοδοχείο Filoxenia επί της Αχαρνών στις εστίες του Ζωγράφου, με ταυτόχρονη εκδίωξη πενήντα εξ αυτών) όπως, επίσης, μειώθηκε και το όριο του φορολογητέου εισοδήματος που δεν πρέπει, πλέον, να υπερβαίνει το ποσό των 45.000 ευρώ).

Έτσι και η πιο πρόσφατη επιβολή διδάκτρων δεν είναι ασύνδετη με τα προαναφερόμενα.

Βεβαίως, ποτέ δεν τρέφαμε αυταπάτες για το δημόσιο και δωρεάν χαρακτήρα της εκπαίδευσης. Άλλωστε και τα ίδια τα μεταπτυχιακά στο Πάντειο, αν και «δωρεάν», κόστιζαν γύρω στα 90 ευρώ ανά εξάμηνο για την απόκτηση σημειώσεων, εφόσον δε δίνονταν βιβλία.

Όσο για τους εκφραστές του κεφαλαίου εντός του πανεπιστημίου, βλέπε πρωτανικές αρχές λόγω φύσης και θέσης, ήταν η μόνη αναμενόμενη απόφαση που θα μπορούσαν να λάβουν ενάντια στα συμφέροντα του κόσμου της εργασίας. Οι καθηγητές από την άλλη, πρωτίστως των μεταπτυχιακών προγραμμάτων, θα περίμενε κανείς να αντιταχθούν στα σχέδια των κυρίαρχων, όπως και ο σύλλογος των μελλών ΔΕΠ. Πήραν τελικά θέση με την εκκωφαντική τους σιωπή. Ακόμη, όμως, και αν προβούν τώρα σε δηλώσεις, δε θα είναι παρά μια τυπική άνευ σημασίας δήλωση αντίθεσης σε ήδη εισηγμένες αποφάσεις.

Εμείς όμως θα αγωνιστούμε γιατί:

- Γιατί αντιλαμβανόμαστε ότι αυτό δεν αφορά μόνο τους μεταπτυχιακούς, γιατί κάποιιοι από εμάς αύριο θα βρεθούμε στη θέση τους (πτυχίο στο Πάντειο θα πάρεις, δεν τελείωσες και πολιτικός μηχανικός!). Αν δεν κάνεις μεταπτυχιακό είσαι σχεδόν ανειδίκευτος.
- Γιατί ξέρουμε ότι ακόμα και αν κάποιιοι τη γλιτώσουμε η κοινή μας μοίρα θα μας ενώσει στους χώρους εργασίας και την σκληρή πραγματικότητα της ανεργίας.
- Γιατί αν αφήσουμε αυτό το μέτρο να περάσει,αργά ή γρήγορα τα 500 ευρώ θα γίνουν 1000 και αναπόφευκτα θα ανοίξει ο δρόμος για τα διδακτρα και στο προπτυχιακό.
- Γιατί ήδη ο κόσμος της εργασίας έδωσε μάχες κατακερματισμένος,σε συντεχνιακά μονοπάτια,μη μπορώντας να συντονίσει τους αγώνες του.Έστω και κλαδικά και με την κοινή τους συμπόρευση που απορρέει απ τα υλικά τους συμφέροντα. Πλέον έχει αποδειχτεί ότι αυτό το μοντέλο δεν λειτουργεί!

Αν δεν θέλουμε να σκύβουμε το κεφάλι κάθε φορά που θέλουν να μας δυσκολέψουν κι άλλο τη ζωή, και να αποδεχόμαστε σιωπηλά κάθε νέα συνθήκη που ορίζεται από τα πάνω, είναι καιρός να βγούμε δυναμικά και μαζικά σε ακηδεμόνευτους αγώνες διάρκειας, επιδιώκοντας τη συγκρότηση πανεκπαιδευτικού κινήματος. Σπάμε την ανάθεση, συμμετέχουμε ενεργά στη ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ, ΤΡΙΤΗ 15/10/2013, για συνδιαμόρφωση λόγου και δράσης ενάντια στην απόφαση της Συγκλήτου.

Ελευθεριακή Παρέμβαση Παντείου: Είμαστε μια συλλογικότητα, που γεννήθηκε το φθινόπωρο του 2011 στο Πάντειο, έχει επιλέξει να δρα μέσα από συλλογικές διαδικασίες συνδιαμόρφωσης και χαρακτηρίζεται από αντιεραρχικές και οριζόντιες δομές. Συνεκτικό στοιχείο των μελών της είναι, κυρίως, η φοιτητική τους ιδιότητα, έχοντας όμως την αντίληψη ότι το πανεπιστήμιο δεν είναι ξεκομμένο από την υπόλοιπη κοινωνία. Στόχευσή μας η δημιουργία αυτοοργανωμένης κοινότητας αγώνα στις σχολές, για την ικανοποίηση των κοινών μας αναγκών.